

„WIR IN EUROPA - ZUKUNFT GESTALTEN“

[Wir-in-Europa-Zukunft-gestalten](#)

[wir_in_europa](#)

Ezen kívül ötleteket gyűjtöttünk a helyszínen kidolgozandó projekttermékekhez. Három csoportban, melyek mindegyike német, spanyol és magyar diákot is egyaránt magukba foglalt, egy közös szakácskönyv létrehozásán dolgoztunk. Valamint egy táblajátékot is ki szeretnénk fejleszteni, amely a nyelvtanulás és a migránsok helyismeretének támogatására szolgál. A harmadik csoport kooperatív sportjátékokat állított össze, amelyet a diákok mindenkor hazájában játszanak.

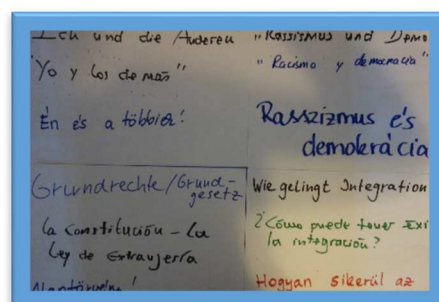
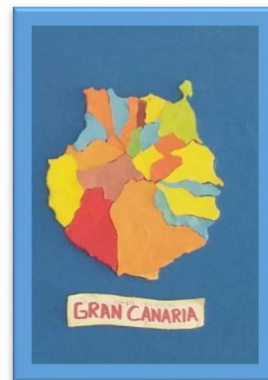
Az első projektalálkozó idején a résztvevő IES Tamogante (Sardina del Sur, Gran Canaria, Spanyolország), Vay Ádám Gimnázium

(Baktalórántháza, Magyarország), és az Europaschule der Stadt Kerpen iskolák diákjai sok új dolgot tanultak meg. A repülőtéren a spanyol diákok saját készítésű zászlóval fogadtak minket egy szuper ének kíséretében. Az első két órában, amikor a magyar diákok érkezésére vártunk, az első kapcsolatok intenzívebbé váltak, melyek korábban E-Mailben, és WhatsApp-on köttettek. A rövid busztranszfert követően elértük Sardina del Surt, ahol a vendéglátó családok már várták a fiatalokat.

A következő reggelen az első ismerkedős játék arról szólt, hogy a diákok új nyelvi ismereteket szerezzenek. Ezt követően a már otthon előkészített prezentációk kerültek bemutatásra. A spanyol és magyar diákok egy rövid videóból nyerték első benyomásaikat iskolánkról. Novemberben majd a helyszínen szerezhettek benyomásokat, mivel a következő projektalálkozó Kerpenben lesz.

Csütörtökön további munkaeredmények cseréltek gazdát a kiscsoportokban. A következőkről esett szó:

- alapjogok
- én és a többiek
- Rasszizmus és demokrácia
- menekültszámok, Romák, migránsok aus Afrikából és Latin-Amerikából
- Hogyan sikerül az integráció?

Benyomások egymásról

Az IES Tamogante integrációs osztályának szellemileg akadályozott diákjai meghívtak minket egy büfére. A diákok ezen a napon vágtak először késsel élelmiszert.

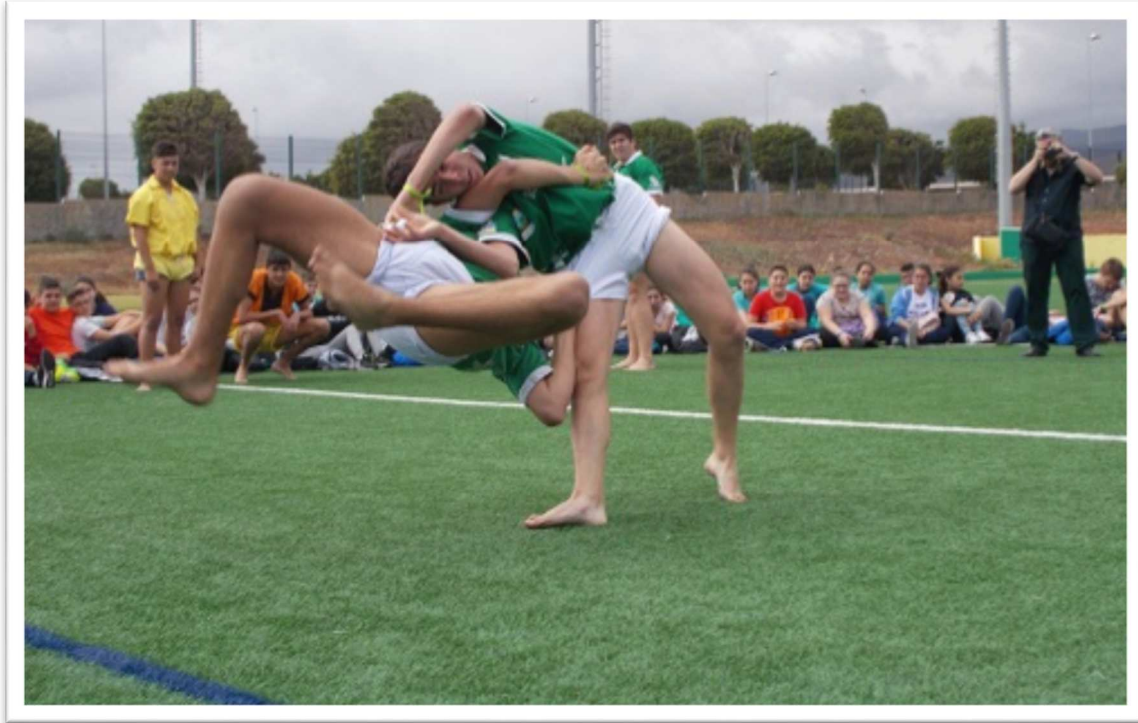
A projektlogo kiválasztása

A vándorkiállítás

Hogy a sport az integráció fontos alkotóeleme február 3-án tapasztalhattuk meg. Az IES Tamogante projektiskola, amelynek körülbelül 300 diákja van, egy közös szolidáris sportünnepet szervezett. Az iskolakezdés után minden diák útra kelt a városi sportpályához. Az összekevert csapatok különböző állomásokon három műfüves pályán végeztek el feladatokat

Az előtérben minden résztvevő diák egy eurót adományozott. Az így befolyt összeget egy cégnek adományoztuk, amely Dél-Afrikából szárazó menekültek élelmiszerellátásával foglalkozik.

Hogy foci, futás vagy akár tipikus kanári szigetek sport, a mottó az volt: „A Sport integrál” Zárásul egy ügyességi versenyfutás szolgált, amelynél két-két diáknak kellett futnia, olyan gyorsan, ahogyan csak bírtak, noha egyik lábuknál össze voltak kötve egy kötéllal. Végül majdnem minden diák Pablo López és Juanes zenéjére táncolt, amely a tolerancia és elfogadás jelentőségét mutatja be.

A sportnapot Dunia González, Santa Lucia város polgármesterének fogadása szakította meg. González asszony hangsúlyozta az Erasmus+ projekt fontosságát, különösen Gran Canaria számára, mert a szigeten száz nemzet népe él. A migránsokat, akik Gran Canáriára érkeznek, integrációs programban látnak el, a mi projektünk egy fontos kiegészítője a már meglévő helyi kezdeményezéseknek. Egy televíziós csapat és több más médiaképviselő tudósított a városházán látogatásunkról.

Hétfő, február 6.

Miután a diákok a hétvégét a vendéglátó családjaikkal töltötték és sok mindent csináltak együtt, február 6-án, hétfőn Puerto Ricoban, egy Gran Canaria délnyugati részén lévő helyen, a kooperatív vízi sportok kipróbálása volt a program.

Mindenekelőtt instrukciókat kaptunk, majd két csoportra oszlottunk. Az első csoport kezdett a Stand up paddle-lel, egy csak pár éve ismert trendsporttal, mely során az ember egy szörfdeszkán állva egy evező segítségével halad előre. Kezdetben a diákok térdén állva kezdték el a sportot, hiszen a Sup-deszka igazán izgó-mozgó. Rövid idő után azonban mindenki állva haladt, és a part mentén egy rövid kirándulásra is vállalkoztak.

Mindig két eltérő nemzetiségű diák ült egy hajóban. Aztán indultak ki a tengerre.

A vízi sportok után frisbee következett, gyűjteményünk egy további játéka. Ennek a játéknak a célja, hogy a frisbeet az ellenfél zárózónájában elkapjuk.

A diákok újra csapatba rendeződtek!

2017. február 2-án a Gran Canariai „Amnesty International” látogatott hozzánk.

„Azért vagyunk ma itt, hogy a menekülteknek hangot adjunk.” Így kezdte Jorge Luis González, az Amnesty International Gran Canariai tagja, miután a diákok a csoportmunka során elkészített plakátjaikat az ülésen bemutatták és összehasonlították- a téma: migránsok Latin-Amerikában és Észak - Afrikában, menekültek Németországban és romák Magyarországon.

Teresa Sánchez Marrero, ugyancsak az Amnesty International tagja, az emberi jogok felelőse kritizálta, hogy a Spanyol állam nem tartotta be az egyezményt, miszerint 17.000 szír menekültet

fogad be. Ez idáig még 1000 ember sem érkezett Szíriából az országba. Jorge und David Fuertes, akik önkéntes segítőként dolgoztak a görögországi Rodosz szigetén lévő menekülttáborban feladatuknak tekintik, hogy a menekültek nyomoráról és életük horrorjáról tájékoztassanak, valamint megoldást követeljenek.

Az Amnesty International tagjai mindenképpen ki akarták használni a lehetőséget, hogy a 3 ország Erasmus + diákjait megismerjék, és szívesen kapcsolódtak be munkájukba: Egy lehetőség mindenkinek! A beszélgetés, mely az előadás után következett nyilvánvalóvá tette, hogy sokkal többet kell a témával foglalkozni. Sok diák számára nem volt eddig ismert, milyen sokat szenvednek a menekültek lehetőségeik keresése útján Európában.

Február 8-án, szerdán a sziget fővárosába, Las Palmasba mentünk, melynek kb. 400.000 bejelentett lakosa van. Sejtések szerint a városban további 100.000 nem regisztrált lakó tartózkodik. A város kulturális sokszínűségével

emelkedik ki. Sehol a szigeten nem érezni jobban a különböző kulturális eltéréseket- és a migránsok problematikáját.

Először az Afrika házat látogattuk meg. A „Casa Afrika” projekt a két kontinens közötti diplomáciai párbeszédet mutatja be. Itt rendszeresen kerülnek megrendezésre afrikai művészek kiállításai. A projekt célja, hogy Afrika életébe pozitív bepillantást nyerjünk. Azt az érzést, hogy Afrika közepén vagyunk, egy Baoba fa biztosítja, amely az Afrika Ház első udvarán nő.

Ezt követően a helyi piac felé vettük utunkat, itt az volt a diákok feladata, hogy migránsokkal készítsenek interjút. Az Erasmus + diákok egy a Szaharából érkezett migráns nőt ismertek meg, aki két éve fia földi maradványait keresi. A fiát Marokkóban lőtték le.

„Addig fogok itt maradni, amíg a fiam megtalálom. A többi áldozatért is itt maradok, a népemért, akit elfelejtettek, értük is itt maradok.”

Az erőszakos tettekről szóló beszámoló, amelyet az emberek Afrika nyugati partjainál követtek el, az Erasmus diákokat mélyen megérintették.

Az iskolába vissza vezető úton először sírtunk, mert a következő reggelen a

magyar diákoknak haza kellett utaznia.

Szép volt látni, hogy a diákokban a találkozó napjainak múlásával egyre jobban nő a közösség érzése, függetlenül származásuktól.

Február 9., csütörtök

Ez a nap nyomott hangulatban telt, mert előző napon a magyar diákok Budapestre repültek- mindenkinek hiányoznak a magyarbarátok. A munka különböző helyszíneken folytatódik: egy informatika teremben és egy Fair Trade Shopban.

Ezen kívül tovább dolgoztunk az integrációs projekteken. A szakácskönyv alapjait is kidolgoztuk, további sportjátékokat és a „Tudnivalók egy ismeretlen városról” c. játékunkhoz a kártyalapokat készítettük el- az eTwinningen, mivel a diákok közösen eltöltött ideje és a kölcsönös segítségnyújtás fontos, annak érdekében, hogy az eTwinning felületét bizalommal használják.

A szolidaritásnak sok megjelenése van, a diákok ezen a napon ezt megélhették, amikor Santa Lucia városának körzeti egészségügyi megbízottja meglátogatott minket.

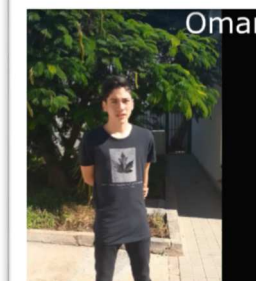
„Egy gyerek Nepálból egy kobaltbányában dolgozik. Embertelen körülmények között, életét napi 1-2 Euróért veszélyezteti. Hallottál már ilyen munkakörülményekről? Mit gondolsz, miért történik ez így? Mit tehetünk ez ellen?”

Ezek a kérdések ismét világossá tették, hogy nekünk mindnyájunknak tennünk kell azért, hogy jobb világot teremtsünk- kifogások nélkül-, mert ha momentán jól is megy nekünk, máról – holnapra minden megváltozhat. Hogy egy példát említsünk, Gran Canarián vannak helyek, ahol a folyóvizet időnként elzárják, hogy pénzt takarítsanak meg.

Hogy máról-holnapra hirtelen minden megváltozhat, 3 argentinai migráns maga is átélte. Ők a példa arra, hogy nem minden ember szeretné önként elhagyni hazáját. Volt munkájuk, de hazájuk gazdasági és politikai helyzete miatt, rákényszerültek szeretett Argentínájuk elhagyására. Szakmájukban Gran Canarián nem kaptak állást. A legfontosabb, hogy gyerekeik jövője biztosítva van. Ezek a migránsok ma Santa Lucía de Tirajana egy viszonylag nagy argentin közösségéhez tartoznak, és habár olykor honvágyuk van, hálásak Gran Canaria lakosságának vendégszeretetéért. Az Atlanti-óceán közepén fekvő kis sziget második hazájukká vált.

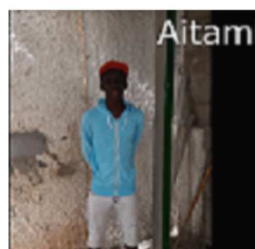
Az IES Tamogante iskola diákjai kivándorlásuk okáról és tapasztalataikról számoltak be ezt követően és ezekkel igazolják, hogy az integráció lehet sikeres.

Omar Venezuelából

Daida, Alemania

Aitami Szenegálból

Edwin Venezuelából

Péntek, Február 10.

A diákok befejezték munkájukat az integrációs projekteken és további ötleteket gyűjtöttek. Érezhetően haladt a munka, mivel a nyelvi korlátok is egyre csökkentek.

Végül az iskola egy falát kifestették, így tehát ez az Erasmus+ projekttalálkozó nem merülhet feledésbe.

Az atlanti partokon töltött 11 napban dok minden történt. E projekt irányvonalai már megfoghatóbbak. Határokat léptünk át, a látókört kitágítottuk, és ami örökre megmarad- a barátságok és sok- sok terv.

Die Zeit auf Gran Canaria war voll mit neuen Erfahrungen und es war unfassbar schön, die Kultur und die spanischen und ungarischen Schüler kennenzulernen.
Ich freue mich auf das Wiedersehen von mir und meinen neuen Freunden in Deutschland!
- Vivian :)

Már az este folyamán

WhatsApp-on

megbeszéltük a második projekttalálkozót.

Az üzenetek például így szóltak: „Életem legszebb időszak, köszönöm.” „Ha Németországba jönnek, két vagy három diákot tudok fogadni” „A nyelvtant egymásnak magyarázzuk.” „Nem értettem meg olyan jól magam a diákkal, ennek ellenére jöhet hozzám.”

Mint látható, a jövőt tervezzük... mit is akarhatnánk többet?

Köszönet Erasmus+ diákjainknak, akik éretten és elkötelezetten vettek részt a munkában!

Gefördert durch

Erasmus+
Schulbildung

Ez a projekt az Európai Közöség finanszírozásával valósul meg. A tartalom nyilvánosságra hozatala (közlése) kizárólag a szerzőt illetik meg; a Közöség nem felel a benne foglalt adatok további felhasználásáért.